

РЕШЕНИЕ

№ 20386

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **938** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на "Пауърстрой" ЕООД ЕИК[ЕИК] срещу решение №4675 от 25.10.2024 г. по НАХД № 1900/2023 г. на СРС, НО, 18 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 22-2200441/11.11.2022 г., издадено от директор на дирекция "Инспекция по труда" С., с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл. 1, ал. 2 от КТ.
Обосновават се доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие със закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 от НПК. Излагат се съображения за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на въззивна инстанция, изразяващо се в неправилна оценка на събраните по делото доказателства. Сочи се неправилно приложение на материалния закон. Твърди се наличие на договор за изработка по реда на ЗЗД с изпълнителя Л. В. Л.. Соци се изтекъл преклузивен срок за връчване на НП, поради което същото не може да породи действие. Отрича се извършено нарушение, както и неправилно определяне на имуществената санкция. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на издаденото наказателно постановление. В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът не се представлява. Ответникът, редовно призован, се представлява от процесуален представител, който оспорва

жалбата и моли оспорения съдебен акт да бъде потвърден. Претендира разноски пред двете инстанции, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивната инстанция, съгласно чл. 220 от АПК, касационния състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена следната фактическа обстановка във връзка с извършеното нарушение. При извършена на 29.07.2022 г. проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол: „автомобилен път“ в [населено място] [улица] е заварено лицето Л. В. Л. да полага труд като пътен работник. Същият е попълнил декларация, че работи в обекта на „Пауърстрой“ ЕООД, който му е работодател, с определено работно време от 08.00-17.00 с почивни дни – събота и неделя и почивки в работния ден от 1ч. и възнаграждение в размер на 375 лв. седмично.

Органът е приел, че в качеството си на работодател „Пауърстрой“ ЕООД, не е уредил отношенията по предоставяне на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето. Обсъдил е представения граждански договор, като не го е кредитирал, поради липса на подписи и на двете страни в него.

При описание на тази фактическа обстановка за констатираното нарушение на 29.07.2022 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 22-2200441/15.09.2022 г. съставен за извършено административно нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление, с което директорът на Дирекция "Инспекция по труда С." на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, имуществена санкция в размер на 3000 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Изложената фактическа обстановка съдът е установил въз основа на писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл. 283 НПК.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи съобразно разпоредбите на чл. 416, ал. 5 от КТ и приобщената по делото заповед № 3-0693/15.08.2022 г. на изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда" и Заповед № 1526/03.10.2022 на изпълнителния директор на ИА "Главна инспекция по труда". При съставянето на АУАН и издаване на НП е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, като съдържанието им отговаря на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като подробно е описано извършеното нарушение, както и правните норми, които са нарушени. Заклучил е, че от събраните по делото доказателства се установява, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение.

Решението е правилно.

Обжалваният съдебен акт е постановен при правилна интерпретация на събраните по делото доказателства.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на

административнонаказателното производство /чл. 36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 от ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не пречатства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватна защита си.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на дружеството е субсумирано под нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ договорът се сключва в писмена форма. Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ. Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства е безспорно установено, че към момента на проверката Л. В. Л. не е имал сключен трудов договор. Това обстоятелство не е спорно по делото. Не е спорно и че същият е полагал труд на процесния строителен обект. В производството пред въззивната инстанция е установено, че лицето е декларирано в писмена форма, наред с останалите работници на площадката, че полага труд в полза на дружеството – ответник по касация по силата на сключен с него граждански договор. По преписката е приложен граждански договор, върху който не са положени подписи и подписан екземпляр. Независимо от приложените договори, то правилно е отбелязал въззивния съд, че от значение е характера на правоотношението между страните, който безспорно е трудов, предвид посочените от самия Л. факти, отнасящи се до начина му на работа на процесния обект. С оспореното решение СРС е отговорил на всички възражения на жалбоподателя, противно на твърдяното в жалбата, които мотиви настоящата инстанция напълно споделя.

Оценени в съвкупност, посочените данни сочат недвусмислено, че констатираното нарушение е такова по чл. 62, ал. 1 от КТ. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева, като този размер е подробно аргументиран от органа и е възприет от съда като съответен на допуснатото нарушение.

По изложените съображения решението на СРС следва да се остави в сила.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора. Въззивният съд е присъдил разноски за тази инстанция, поради което такива се дължат само за касационната.

Водим от горното Административен съд София-град, XIII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4675 от 25.10.2024 г. по НАХД № 1900/2023 г. на СРС, НО, 18 състав

ОСЪЖДА "Пауърстрой" ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция "Инспекция по труда"- С. сумата от 80. 00 /осемдесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: